

Každá archeologická situace zničená bez důkladné dokumentace mizí nenahraditelně a nevratně. I to je důvod, proč úmyslné ničení archeologických nemovitých a movitých nálezů, včetně rabování památek detektory, může a bývá stíháno nejen v rámci postihů zákona 20/1987Sb., v platném znění, ale také soudně dle trestního práva.“

Zdroj: webové stránky Archeologického ústavu AV ČR

Zákonná úprava

je ošetřena § 21-24 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči a ratifikovanou Úmluvou o ochraně archeologického dědictví Evropy (vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv č. 33/2000; Podle čl. 10 ústavního zákona š. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, je Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy s účinností dnem 1.6.2002 součástí právního řádu České republiky). Obecnou prioritou mezinárodní konvence je ochrana archeologického fondu v jeho přirozeném prostředí. Postup záchrany archeologického dědictví naší země v případě potřeby řeší naše zákonná úprava.

Oprávnění k provádění archeologických výzkumů

Dle ustanovení § 21 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, je k provádění archeologických výzkumů oprávněn Archeologický ústav.

Ministerstvo kultury může na žádost v odůvodněných případech po dohodě s Akademií věd České republiky povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, popřípadě fyzické osobě, které mají pro odborné provádění archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen „oprávněná organizace“). Oprávněná organizace uzavírá s Akademií věd České republiky dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.